

«Και επιβλέψεις επί την δέησίν μου, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ακούειν της δεήσεως και της προσευχής, ης ο δούλος σου προσεύχεται ενώπιόν σου. Προς σε σήμερον, του είναι τους οφθαλμούς σου ανεωγμένους εις τον οίκον τούτον, ον είπας, έσται το όνομά σου εκεί».

Η Χάρις και το έλεος του Αγίου Θεού, μας αξιώνει σήμερα να τελούμε πανηγυρικώς και πανευφροσύνως τα Θυρανοίξια του Ιερού τούτου Ναού, του επ' ονόματι των Αγίων ενδόξων βασιλέων και ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης τιμωμένου.

Η χαρά είναι μεγάλη δι όλους. Χαίρει ο ουρανός άνω, χαίρει η γη, χαίρουν οι Άγγελοι και οι άνθρωποι διότι παραδίδεται εις την λατρείαν και δοξολογίαν του Θεού ο τόπος αυτός. Τόπος προσευχής, αγιασμού, τόπος αναφοράς εις τον ουρανόν, τόπος συναντήσεως και μεθέξεως της θείας δόξης μετά της ανθρωπίνης μικρότητος, τόπος δακρύων, αγωνίας και χαράς. Τόπος Θεού.

Χαίρει και ο προκαθήμενος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, διότι ατενίζει την δόξαν αυτού, θερμαίνεται από την θέρμην της χάριτος του Θεού, ού μακράν **«εστώς και θερμαινόμενος»**, αλλ' εντός του οίκου τούτου, απολαμβάνων την χαράν της κατ' άνθρωπον τελειώσεως και του εξωραϊσμού του και της παραδόσεως του εις την λατρείαν του Θεού.

Εις το Βιβλίον του Πάπα Ρώμης Αγίου Γρηγορίου του Διαλόγου περιγράφεται η συνάντησις ενός Πρεσβυτέρου με τον Άγιο Βενέδικτο, ο οποίος εκείνο τον καιρό ασκείτο σε έναν ερημικό τόπο. Την ημέρα του Πάσχα ο Θεός εμφανίσθηκε στον Πρεσβύτερο που είχε ετοιμάσει πολλά φαγητά, και του είπε: **«Εσύ για τον εαυτό σου φαγητά ετοιμάζεις και ο δούλος μου στην έρημο πεθαίνει από την πείνα»**. Ο Πρεσβύτερος αμέσως, ανήμερα του Πάσχα, μέσα από βουνά και γκρεμούς, φαράγγια και λάκους τον αναζήτησε και τον βρήκε κρυμμένο στο σπήλαιό του. Μόλις συναντήθηκαν, έκαναν ευχή, ευλόγησαν τον Παντοδύναμο Θεό, κάθησαν και αντάλλαξαν λόγους ζωογονίας γεμάτους γλυκήτητα. **«Σήκω, ας μεταλάβουμε τροφής, σήμερα Πάσχα είναι»**. Και τότε ο άγιος Βενέδικτος του απάντησε: **«Βέβαια, Πάσχα είναι, το ξέρω, αφού αξιώθηκα να δω εσένα»**.

Πάσχα αισθάνεται και νοιώθει η καρδιά του Προκαθημένου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας για τούτο το μεγάλο γεγονός. Γιατί πέρασε από το Γολγοθά της αγωνίας της ανακαινίσεώς του, ένοιωσε πικρίες, κινδύνους, ανασφάλεια. Αλλά μας **«διεβίβασεν ο Θεός εκ θανάτου προς ζωήν και εκ γης προς ουρανόν»**.

Χαίρει και η ομογένεια του Καΐρου που είναι συνδεδεμένη η ζωή της και η ιστορία της με τον ιερό αυτό τόπο. Παρών και ο Έλληνας της Αιγύπτου, ο οποίος έζησε εδώ την χαρά της μεγαλουργίας εις αριθμούς και επιτεύγματα η παλαιά και ιστορική αυτή κοινότης.

Ο νούς όλων στρέφεται εις άπαντας τους μεγάλους ευεργέτας του Ελληνισμού της Αιγύπτου, οι οποίοι έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στην καλλιέργεια των γραμμάτων, των τεχνών και σε έργα ιστορικής μνήμης.

Εξαιρέτως και εν ευγνωμοσύνη πολλή μνημονεύουμε τον μεγάλο ευεργέτη του Καΐρου, τον αλήστου μνήμης **Νέστωρα Τσανακλή**, ο οποίος προσέφερε πλούτο και περίσσευμα ψυχής, προκειμένου να χαιρόμεθα τούτο τον θαυμάσιο Ναό, τον μαρτυρούντα ανα τους αιώνας το μεγαλείο της ψυχής του Αιγυπτιώτη Έλληνα. **Όπου βρίσκεται ο Έλλην, πάντα κτίζει Εκκλησίες και Σχολεία.**

Άπαντας εις τους κατά πάντα τρόπον συντελέσαντας και ποικιλοτρόπως μοχθήσαντας ώστε να απολαμβάνομεν σήμερον το ευλογημένον αποτέλεσμα της εκ βάθρων ανακαινίσεως και του εξωραϊσμού του Ιερού τούτου Ναού ευχαριστούμεν εκ βάθους ψυχής. Απονέμονεν δε την πατρικήν και πατριαρχικήν ημών ευλογίαν και ευαρέσκειαν.

Τον Σεβασμιώτατο Άγιο Μέμφιδος κ. Νικόδημον, Πατριαρχικόν Επίτροπον Καΐρου, ιδιαιτέρως ευχαριστούμεν διά το διαρκές ενδιαφέρον και τους ανυστάκτους κόπους δια το αίσιον τούτο αποτέλεσμα.

Θερμές ευχαριστίες εκφράζομεν εις τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπον Καρπασίας εκπρόσωπον του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου καθώς και εις τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαον εκπρόσωπον του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου. Χαιρετίζομεν το έργον των δύο αδελφών Εκκλησιών και ευχαριστούμεν δια τας πολλές ευεργεσίας και την βοήθειαν εις την Εκκλησίαν των Αλεξανδρέων.